

מפנקסה של רפתנית בגליל

אן בכר, קב' מחניים

נובמבר 1986

שלה. בבדיקות דם נוספות ששלחנו מצאו יחס לא תקין בין הזרחן והסידן בדם. בשבע פרות חולות שבדקנו התוצאות היו $8.22 \text{ mg\% P}$, $8.53 \text{ mg\% Ca}$, זאת אומרת יחס של כמעט 1:1. לפרה צעירה בריאה שבדקנו התוצאות היו $5.98 \text{ mg\% Ca}$ ו- $22.9 \text{ mg\% P}$ – יחס נורמלי. היום, יותר מחודש מתחילת התופעות ותיקון ההזנה עדיין מגלים מקרים בודדים של פרות לא יציבות על הרגלים. שתי פרות בשבעה חודשי הריון עדיין ב"טיפול אינטנסיבי", אחת במצב קשה. בפעם האחרונה שניסו להביא אותה לחליבה היא נפלה לתוך הבור. אנחנו שוב שלחנו בבדיקות דם למכון ומחכים לתשובות.

היום קראתי בעיתון על מות ראובן בר-ענן. לפני זמן קצר ראינו אותו במסיבה הנהדרת שנערכה למשה הימן וקשה לקבל, שאיש כל כך דינמי ומלא חיים כבר איננו. הענף איבד לא רק גנטיקאי גדול, אלא גם אדם חביב ומוכר לכולנו. מי לא יזכור את הסיפורים שלו?

★

הכתבה הזאת היא מעין פרידה מתחום הרפת. אחרי עשרים וחמש שנים של עבודה רצופה ברפת אני יוצאת לחצי שנה לסידור העבודה הכללי, שכולל סידור רכב. אני מקווה שהפרידה תהיה זמנית ובכל מקרה אשמור על הקשר עם הענף והחברים הרבים הקשורים אליו.

הכניסה לחורף השנה היתה קשה. הגשם הראשון שירד בכמות גדולה מהרגיל תפס אותנו עם קש וחציר בחוץ, ועוד מחזור של תחמיץ להכין. זמן קצר לפני הגשם טילפנו את הפרות וההליכה בבובן גרמה למספר רב של צליעות, שבחלק מהן טיפלנו במשך שבועות כדי לרפא אותן. בקושי הספקנו להנות מכמה ימים יפים ושוב ימים ארוכים של קור וגשם, ועדיין רק מחצית נובמבר. תמיד נראה לי אכזרי לשטוף את העיניים בקור של הלילות בגליל, אבל אין ברירה.

נוסף לקשיים של מזג האוויר עשינו לעצמנו צרות על ידי הספקה לא נכונה של סיד במנת הפרות. ההספקה לא היתה סדירה ולתקופות קצרות הן לא קיבלו סיד נוסף למה שהיה במנה. החלפנו חציר אספסת בקש תירס שגם כן הוריד להן את המינון. כתוצאה מהשינויים האלה התחילה תופעה של "קדחת חלב" בפרות מבוגרות רחוקות מההמלטה, רובן כחמישה עד שבעה חודשי הריון. חלק מהן הגיבו למנות של קלציום מתחת לעור או בוריד ולחלק מהן הטיפול לא עזר. בבדיקות של פרה אחת, שהיה צורך לשחוט אותה אחרי שהיא לא הצליחה לקום יותר על הרגלים, גילו שהכבד שלה היה הרוס לגמרי, כאילו היא שתתה ויסקי כל החיים